

SETKÁVÁNÍ

ROČNÍK VI. LISTOPAD 2004

9

BRNĚNSKÝ EVANGELICKÝ MĚSÍČNÍK

LISTOPAD

BRNO I

BRNO II

31. 10. Dvacátá první neděle po Trojici

8:30 BK Olga Tydlitátová 9:00 BD Jaroslav Vítek
10:00 ČK Olga Tydlitátová 13:45 Tiš Jaroslav Vítek

7. 11. Dvacátá druhá neděle po Trojici

8:30 BK Jiří Gruber 9:00 BD Werner Geißelbrecht
10:00 ČK Jiří Gruber 13:45 Tiš
14:15 Rch Jiří Gruber
19:30 ČK Jiří Gruber nešpor

14. 11. Dvacátá třetí neděle po Trojici

8:30 BK Olga Tydlitátová 9:00 BD Jiří Malý
10:00 ČK Olga Tydlitátová 9:45 Tiš Jaroslav Vítek

21. 11. Dvanáctá čtvrtá neděle po Trojici

8:30 BK Jiří Gruber 9:00 BD Jaroslav Vítek
10:00 ČK Jiří Gruber 10:00 Kuř Jiří Malý
14:15 Rch Jiří Gruber 13:45 Tiš Jaroslav Vítek
19:30 BD Olga Smrčková

28. 11. První neděle adventní

8:30 BK Olga Tydlitátová VP 9:00 BD Jiří Malý VP
10:00 ČK Olga Tydlitátová VP 9:45 Tiš Jaroslav Vítek VP

5. 12. Druhá neděle adventní

8:30 BK Jiří Gruber 9:00 BD Jaroslav Vítek
10:00 ČK Jiří Gruber 10:00 Kuř Jiří Malý
14:15 Rch Jiří Gruber 13:45 Tiš Jiří Malý
19:30 ČK nešpor

LEGENDA

BK Betlémský kostel
ČK Červený kostel
Rch Rychmanov

BD Blahoslavův dům
Kuř Kuřim
Tiš Tišnov

týden ve sboru

Brno I

Úřední hodiny: Po – Pá 9-12: Út 16-18

Pondělí

18.30 – staršovstvo (8.11.)
19.00 – sborový rozhovor (15.11.)
19.00 – sborové vzdělávání (29.11.)

Úterý

15.00 – služby Boží v DD Věstonická
17.00 – dětský klub
17.00 – biblická hodina pro děti
18.30 – příprava nedělní školy
19.30 – starší mládež

Středa

13.00 – pobožnost
v Diakonii Hrnčířská
15.00 – kavárnička
18.30 – mladší mládež

Čtvrtek

9.30 – klub otevřených dveří
16.00 – konfirmační příprava II. ročník
17.00 – biblická hodina pro dospělé
18.00 – uvedení do křesťanské víry
19.30 – redakční rada BEM (4.11.)

Pátek

15.00 – konf. příprava - Rychmanov
18.30 – zkouška pěveckého sboru CD

Neděle

10.00 – nedělní škola pro děti
11.00 – setkání na faře při kávě a čaji

Brno II

Úřední hodiny: Po – Pá 8.30-11.30

Pondělí

18.30 – mladší třicátníci
(1.11., 15.11., 29.11.)
18.30 – staršovstvo (8.11.)

Úterý

19.30 – třicátníci (2.11.)
19.30 – poslech zvukových záznamů
přednášek (16.11.)

Středa

13.00 – pobožnost
v Diakonii Hrnčířská
18.00 – biblická hodina v BD

Čtvrtek

odpoledne
vyučování dětí
a příprava konfirmandů

Sobota

9.30 – služby Boží v DD Kociánka
(13.11.; 27.11.)

Neděle

10.00 – setkání v Blahoslavově domě
při kávě a čaji

Setkávání – brněnský evangelický měsíčník. Ročník V. Vydávají sbory Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno II. Odpovědní redaktoři: Jiří Gruber, Jaroslav Vítek. Spolupracovali: Marek Baláš, Jan Franců, Ladislav Hájek, Marie Hájková, Ludmila Marková, Ctirad Novák, Blahoslav Šimek a další. Registrováno pod číslem MKČR E12109. Vychází 10× ročně. Doporučená cena jednotlivého čísla 10 Kč. Články označené * neprošly jazykovou korekturou. Adresa sboru ČCE Brno I: Opletalova 6, 602 00 Brno, tel. 542 211 453, email: ccebrno1@atlas.cz, <http://brno1.evangnet.cz> Adresa sboru ČCE Brno II: Lidická 79, 602 00 Brno, tel. 541 212 469, email: evsboii@iol.cz.

Pýcha člověka začíná tím, že odpadne od Hospodina
a odvrátí své srdce od toho, kdo je jeho tvůrcem.

Nebot' původcem pýchy je hřích,
a ten, kdo se jí drží, přivodí záplavu zkaženosti.

Hospodin takové postihl varovnými ranami
a některé úplně vyhladil.

Hospodin převrátil trůny vládců
a namísto nich posadil tiché.

Hospodin vyvrátil z kořenů mnohé národy
a namísto nich zasadil pokorné.

Pýcha nebyla určena lidem,
ani zuřivý hněv těm, kdo se zrodili z ženy.

Sírachovec 10,12-18

slovo úvodní

Prvních čtrnáct zářijových dnů

jsem měl možnost strávit na poznávacím zájezdu do Albánie. Mnozí se mě ptali, proč jsem si vybral zrovna tuto destinaci. Odpovídal jsem, že by to mohlo být zajímavější, než jet do země, kde všechno funguje jak má a platí se eurem. Prostě touha po něčem netuctovém. Touha jet někam, kde ještě většina lidí nebyla, poznat něco, co si neumím představit atd. Sám bych si tam netroufal, ale s osvědčenou cestovkou KUDRNA jsme se nebáli. Vyдали jsme se na cestu s manželkou a jednou naší společnou přítelkyní.

První silný dojem byl už z průjezdu bývalou Jugoslávií. Většina stop na válku je již zahlazena (myslím fasády domů). Všude je klid, otevřené obchody a plno novostaveb. Co však přibýlo, jsou hroby. Samé nové hřbitovy uprostřed měst. V Sarajevu, v Jajce a jinde. Byl to smutný pohled.

První dojem z Albánie byl smíšený. Krajina hornatá, půda kamenitá, vesnice a kavárny plné lidí, na úzkých silnicích samý mercedes a mezi nimi koníci i oslíci, obchody plné zboží, děti, které se s vámi snaží konverzovat anglicky, dosud stojící pomníky socialismu a všude kolem spousta odpadků, které nikdo neuklízí. Ale přitom je to země, kde se všude staví nové domy, protože z každé rodiny je někdo za prací v cizině a posílá domů peníze. Silnice bídné, často bez asfaltu, ale vesele se po nich jezdí. Nouzi o naftu ani benzin nemají. A jak se sem všechny ty mercedesy dostaly, kdo ví...

První dva dny jsme strávili v nádherných horách na severu. Pak jsme navštívili pár měst včetně Tirany, kterou socialistická výstavba poznamenala nejvíc. Sjeli jsme k Ochridskému jezeru, jehož voda je tak čistá a hluboká, že podle průvodce peníz ležící na dně jeví se lidskému oku ve velikosti talíře. Bohužel už byla tma, takže jsme to nemohli vyzkoušet. Ale s chutí jsme se vykoupani.

Dál jsem jeli podél řeckých hranic a objevovali staré byzantské kláštery a kostely, které tu přežily nejen Turky, ale i Envera Hodžu, který z této země učinil první – a doufejme, že i jediný – ateistický stát na světě. Výsledkem je, že dnes se v každém městě a větší vesnici staví buď nový kostel nebo mešita. Albánci jsou ve věcech víry rozrůzněni. Na severu jsou katolíci, podporovaní z Itálie, ve středu země převažují muslimové a na jihu je patrný vliv pravoslavného Řecka.

Nejkrásnější města byla na jihu. Gjirokastra – město bílých střech (vápencové desky) a Berat – město červených střech (pálené tašky) nebo tisíce očí (okna domů hledící jedním směrem).

Nejjízněji jsme byli u antických vykopávek v Butrintu. Albánií procházela hranice mezi východní a západní částí říše římské. Zde byl vychováván císař Augustus a dozvěděl se tu o vraždě svého adoptivního otce Caesara.

Pak už jsme se vraceli podél hornatého pobřeží a viděli i kdysi tajnou ponorkovou základnu, kterou Albánci odmítli dát k dispozici Rusům, a proto se museli orientovat na Čínu. Po srpnové okupaci ČSSR se albánští soudruzi lekli, že by i jejich země mohla být přes noc obsazena, a postavili proto v zemi 800 tisíc betonových bunkrů, které jsou úplně všude: v polích, ve městech, v horách, na mořském břehu. Hodža přý očekával útok ze všech stran. Kolik se místo toho mohlo postavit silnic a domů.

Zpátky jsme se vraceli přes Dubrovnik. Krásné město, ale těch turistů na jeho hradbách... V Albánii jsme byli široko daleko jediní turisté a nikdo nám nezkrivil ani vlas. Za pár let to tu bude stejně jako všude na jihu. Hotely, pláže, herny, reklamy a evropské zboží. Jsem rád, že jsme to ještě stihli a viděli zemi, která se probouzí k životu. Sice živelně a neorganizovaně, každý tu něco staví a podniká, jak umí, ale nikdo si taky nestěžuje. Země hrdých orlů.

Jiří Gruber

přečetli jsme

Vyrůstá etika z náboženství?

Ano, jsem to, čemu obvykle říkáme „věřící“, ač to označení mi připadá vhodnější pro barokní pověrčivost než pro víru. Tak či onak, jsem křesťan a evangelík, dědic české reformace a dnes docela tradiční člen klimentského sboru Českobratrské církve evangelické. Každý den čtu v bibli, těším se na nedělní bohoslužby a na „svatých obcování“ při čaji, a svůj život prožívám s výrazným pocitem, že jej žiji před tváří Boží.

Vzdor tomu nejsem ochoten se hlásit bez dalšího k nějaké „náboženské“ etice. Brání mi v tom skutečnost, že po celém světě se násilný fanatismus zaštiťuje a zabíjí ve jménu náboženství. Amerika, moje někdejší Amerika, tradičně sledovala politiku mnohonárodní spolupráce pro společné dobro. Politiku agresivního promítnutí vojenské síly, která odmítá spolupráci a nezaváhá ani před mocenskou agresí, tam prosadili křesťanští fundamentalisté, tak zvaná „náboženská pravice“.

Jejím globálním protihráčem je islámský fundamentalismus, tzv. wahabismus, který podporuje Saudská Arábie a hnutí al-Kajdá. Islám je tradičně smírné náboženství. Fundamentalisté i z něj udělali bojovou víru. Podobně v Izraeli, vysněné zemi hrstky zachráněných, kde žila moje dcera a kterou jsem sledoval se zatajeným dechem, prosadila po volbách roku 1977 ultraortodoxní náboženská pravice agresivní osídlovací politiku podpořenou násilím. Spojení náboženská a etika se dnes může dobře zdát jako protimluv.

Zjevně je úkolem každého, kdo žije pod zorným úhlem věčnosti, aby odlišil víru od náboženství. Proto mi tak záleželo na tom, abych odlišil základní náboženský postoj údivu a vděčnosti od soustavy pojmů a praktik, jimiž se vyjadřuje. Osvícenci rozlišovali mezi dobrou vírou a zlým náboženstvím, jenže, jak se dočteme v Jakubově epistoletě 2,14-18, teprve vtělením se víra stává něčím skutečným. – Kdo se honosí svou vírou, ale nepodílí se na společenství věřících – citujme zas, tentokrát z 1.Kor. 13,1, „učiněn jest měď zvučící aneb zvonec znějící“, prostě mluví do větru. Je třeba rozlišovat mezi dobrým a zhoubným náboženstvím.

Citujme do třetice, tentokrát Lukáše 6,44, „zajisté strom po svém vlastním ovoci bývá poznán.“ A ovšem strom vyrůstá ze svých kořenů. Tam, kde náboženství vyrůstá z údivu a vděčnosti, nese ovoce lásky a úcty. Kde vyrůstá z pocitu ponížení a ukřivdění, nese ovoce nenávisti a násilného sebeprosazení. Žádná etika není dobrá ani špatná jen proto, že je náboženská. Je potřeba tázat se po ovoci. Pokud byste přesto naléhali, řekl bych, že podstatou náboženské etiky je radost, vděčnost – a vědomí, že žijeme sub specie aeterni.

Z knihy Erazima Koháka „Svoboda, svědomí, soužití. Kapitoly z mezilidské etiky“ (vydalo Sociologické nakladatelství v Praze 2004; str. 197) – vybral Jan Šimsa

Pavel Kohout: Proč Al-Káida ovládne Evropskou unii

Existují tři důvody, proč radikální islám během pár desítek let ovládne Evropskou unii a možná i většinu světa. Již nyní islamisté ovládají OSN. Svědčí o tom i výsledek hlasování proti izraelské protiteroristické bariéře. Mimochodem, slovo "zed" je propaganda. Bariéra je z 93 procent tvořena plotem, který je možné rychle demontovat, pokud se palestinským úřadům podaří omezit činnost teroristů.

Prvním důvodem vítězství extrémního islámu je intelektuální náskok vůdců Al-Káidy proti západoevropským politikům. Ti si namlouvají, že žádný konflikt civilizací neexistuje, že terorismus je jen produktem chudoby a nevzdělanosti, že řešením je multikulturní tolerantní společnost a že za všechny problémy může paličatost Američanů a Izraelců.

Bláhová mámení. Úvodník březnového čísla časopisu Muaskar al-Battar (bulletin Al-Káidy) uvádí tyto fantazie na pravou míru: "Válka kultur začala dlouho před útoky z 11. září 2001 a před Huntingtonem a Fukuyamou. Tato válka existuje od té doby, co jsou na světě nevěřící a věřící."

Leže citovat desítky podobných výroků. Představitelé Evropy, kteří doposud pochybují o platnosti Huntingtonovy teorie střetu civilizací, ohlupují sami sebe. Vůdčové islámských radikálů jsou fanatici, ale inteligentní fanatici. Proto zvítězí oni.

Druhým důvodem je sjednocení zahraniční politiky zemí Evropské unie. Proti Izraeli hlasovaly v OSN všechny státy unie poslušně jako stádo oveček pod vedením Francie. Ve Francii žije několik miliónů muslimů, kteří tvoří jazýček na vahách tamní politiky. Jejich názory, silně ovlivněné radikální islámskou propagandou, formují francouzskou a tím i celoevropskou zahraniční politiku.

Můžeme sledovat, jak se francouzská politika s růstem podílu muslimské populace profiluje stále více proarabsky, proislámsky, antiamericky a antiizraelsky. Těžkou vahou v evropské (nejen francouzské) politice je i ropa. Korupční vztahy vlád a ropných společností jsou široce známé. Evropští státníci proto doslova panáčkují před arabskými diktátory.

Vzpomeňme na Romana Prodiho před Muammarem Kaddáfim. Ovšem teprve společná zahraniční politika spojená s přijetím evropské ústavy umožní radikálním islamistům vodit všechny evropské ministry zahraničí najednou jako jediného kašpárka.

Francie je schopna nachystat nový Mnichov 1938 nejen Izraeli, ale i sama sobě. Její politika je kombinací servility vůči silným a bezohlednosti vůči slabým. Francie je schopna odvážně zakročit proti školačkám v závojích. Nikoli proti Hamásu nebo Islámskému džihádu. S těmi je lépe být zadobře, domnívá se zřejmě Elysejský palác.

Perverzní toleranci vůči teroristům je možné pozorovat i jinde. Belgie například poskytla velkorysý azyl Chalílu al-Navarovi, vrahovi několika Izraelců, který byl členem gangu okupujícího chrám Narození Páně na jaře 2002. Terorista obdržel rentu ve výši čtyř tisíc eur měsíčně, byt zdarma a naprostou svobodu pohybu. Belgie se odvděčil tím, že vyloupil poštovní úřad pomocí výbušniny.

Třetím důvodem je evoluční výhoda islámské společnosti: vysoká porodnost. Je vlastní všem islámským teritoriím, od Albánie po Zanzibar. Darwinovský náskok spočívá v nedotčenosti feminismem a v úctě k rodinným hodnotám. Mezi nezpochybnitelné islámské ctnosti patří povinnost postarat se o nemohoucí v rámci rodiny. Evropané, odkládající staré lidi do ústavů, jsou u muslimů v opovržení.

Sociální stát v Evropské unii žíví v lidech iluzi, že se jim jednou postará o důchody. Lidé se proto nestarají o potomstvo, které by je ve stáří zabezpečilo. Evropský sociální stát je ukrutně drahý. Evropané musí platit největší daně ve své historii za posledních zhruba 1500 let. A na co jsou vybrané daně vynakládány?

V některých evropských zemích – včetně České republiky – převyšuje hodnota zemědělských dotací na obyvatele objem rodinných příspěvků na dítě. Jakou šanci na přežití má civilizace, která si váží více telat než dětí?

Konflikt civilizací nelze řešit "evropskou" cestou – vyjednáváním, snahou o konsensus, tolerancí. Jediný konsensus, který je pro radikální islám přípustný, je ovládnutí Evropy. Tolerance, která zahrnuje i terorismus, znamená kapitulaci. Optimální variantou mírového soužití civilizací je vzájemný respekt. Respekt však musí být buď vzájemný, anebo žádný.

Hospodářské noviny 4.8.2004. Autor je analytik PPF (nikoliv známý spisovatel).

Článek lze najít na internetu - <http://devel.novaeconomika.cz> - včetně mnoha nesouhlasných i souhlasných reakcí.

Vybral J. Franců.

Závěr k Danielovi

Na exil Izraele v Babylóně je možno nahlížet dvojím způsobem: jako na specifický způsob Hospodinova řízení událostí nebo jako na důsledek určitého chování Božího lidu podle zákona „setby a žně“. Obojí hodnocení je pokus, jak se lze vyrovnat s novými podmínkami, svým selháním a rozčarováním z Boží „nepřítomnosti“. Pro dnešního čtenáře, který babylonský exil vnímá z odstupu několika tisíců let, mohou být Danielovy příběhy upozorněním nesoudit nic předčasně (1.Korinským 4,5), tedy nevyvozovat z momentální ztráty výhledu (naděje) žádné závěry. Souvislost Danielových příběhů s příběhem egyptských ran, jak je dána umístěním v knize, má čtenáři znemožňovat provádět jednoduché analogie s dnešní dobou, jakož i tvořit modely Hospodinova jednání. Čtenář se tak postupně učí nenárokovat si Hospodinův čin podle svých představ, ale očekávat a učit se rozpoznávat Hospodinovo jednání takové, jaké skutečně je, respektive se učit Hospodinovu jednání se podřizovat. Třebaže jsou starozákonní příběhy vyprávěny tak, aby čtenáři umožnily vstoupit do děje a prožít spolu s jednajícími postavami jejich obrodu, neumožňují mu „vidět Hospodinu pod prsty“ ani jej nečiní vševědoucím a znalým Hospodinových zásahů v současnosti. Příběhy tedy nemají záměr nás informovat, ale učinit citlivějšími a otevřenějšími k tomu, co Bůh činí hic et nunc (tady a teď).

Z knihy Jiřího Beneše „V moci Slova“ (vydalo SGS Praha 2003) vybral J. Šimsa.

Evangelium dává odpověď šileně smělou

Vskutku: Kristus nikoho netrestal, nikoho neodsoudil; jeho pohružky trestem se vesměs týkají až převratu za posledního soudu. O sobě samém pak Kristus říkal, že on a Otec nebeský jedno jsou, tj. že přikázání Ježíšova jsou přímou vůlí Boží.

Odvozují odtud poznání, kterého se theologové neradi odvažují: Že Kristus přinesl přímé poučení Boží pro lidi, a že Bůh jedná tak, jak jednal Kristus; že nikoho nenutí, že Bůh je tedy bytostí dokonale bezbrannou, že násilím do světového dění nezasahuje; že nedělá zázraky, že neposílá na lidi blesk ani povodně ani mor; že

netrestá lidi na tomto světě, že nechrání přímo pšenici před plevelem, který se na poli rozmohl; že tedy očekávat od Boha přímé zakročení v kterékoliv věci je marné očekávání zázraku.

Jestliže však Bůh je bytostí bezbrannou, jak na světě působí? Působí jako působil Kristus: Bůh se ničím neurazí a všechno snese, i ukřižování; má však lidi nad pomyslení rád a pomáhá způsobem, bezbranného člověka: Poučuje, vede, chválí, dává příklady, napomíná, varuje.

Emanuel Rádl: Útěcha z filosofie (Čin Praha 1946, str.23-24; nové vydání 1992!) –
vybral J.Šimsa.

Kříž

Poznal jsem, že kříž je sestaven
ze dvou dílů.
Jeden prochází napříč, a to je náš
díl na kříži.
Ten jiný ukazuje nahoru, a to je
Boží díl.
Tento je zapuštěn do země, abychom
mohli náš příčný díl na něj přibít,
naše starosti a pochybnosti, náš
neklid a hříchy.
Když vidím kříž pomyslím si:
Boží láska a naše hříchy jsou
jeho hlavní součásti.
Náš Pán byl na obojím pevně přibit
a tím je sjednotil a dosáhl vítězství.
Je mnohé v životě, co nás tímto
žitím provází.
Ano, jsou i velké kříže, které musí být
neseny, ale já přesto vím, že větší
díl na každém kříži se jmenuje láska.
Vždy ukazuje vzhůru, a pak jsem
potěšen a uklidněn.

Z Laponska – volně převedeno
Přeložil J. Hanák

bylo

Ekumenické bohoslužby

Tradiční ekumenické bohoslužby se letos konaly dne 26. září ve zcela zaplněném moderním funkcionalistickém chrámu Církve československé husitské (ČČSH) na Botanické 1. Na bohoslužbách se vedle hostitelského Husova sboru ČČSH podílela farní obec brněnské Starokatolické církve (SKC), Církev bratrská, sbor Brno I ČCE, Bratrská jednota baptistů (BJB) a Armáda spásy, která však letos nevyšlala žádného zástupce. Účastníky přivítala farářka ČČSH Květa Bezdičková. Společně jsme zazpívali píseň Radujme se vždy společně. Úvodní modlitbu přednesl Rostislav Toman, farář SKC v krásně barevném rouchu. Kázání Jiřího Grubera na text Ef 2,19-22 pojednávalo o budování chrámu, neboť téměř všechny zúčastněné sbory se v současnosti zabývají stavitelstvím, ať už přístavbou nebo rekonstrukcí, navíc husitský památkově chráněný chrám právě slaví 75 let svého trvání. Vedle tří společných písní nám během bohoslužeb také třikrát zazpíval pěvecký sbor Cantate Domino a dvakrát mládež z BJB. O pečlivé přípravě bohoslužeb svědčí i tištěný podrobný program včetně stručné charakteristiky zúčastněných sborů a fotografií jejich chrámů, který jsme našli v lavicích. Sbíрка byla určena na podporu generální rekonstrukce modlitebny BJB na Smetanově. Vybralo se necelých 15 tisíc Kč. Po bohoslužbách mnozí účastníci zůstali před chrámem ve vzájemném rozhovoru v slunečném dopoledni. Příjemnou atmosféru shromáždění dokumentují i dvě fotografie uprostřed čísla.

J. Franců

Odpoledne s hudbou a vzpomínkou

V neděli 10. října jsme v Blahoslavově domě prožili krásné odpoledne s klavírní hudbou v interpretaci sestry Hany Heryánové a texty z pozůstalosti bratra faráře Miroslava Heryána. Přestože manželé Heryánovi odešli z našeho sboru v roce 1978, máme ještě v živé paměti jejich působení v Brně, které bylo díky mnohým obdarováním jak bratra faráře, tak jeho ženy velmi intenzivní a přinášelo ovoce nejen v našem sboru, ale i v širším prostředí brněnských sborů naší církve i v oblasti ekumenické.

Sestra Heryánová přednesla několik klavírních skladeb svých oblíbených autorů, Johanna Sebastiana Bacha, Bedřicha Smetany a především Fryderyka Chopina. S vděčností jsme vzpomněli, kolik svého času a talentu věnovala v době, kterou strávila se svým manželem v Brně, práci ve sboru, jednak tím, že obohacovala programy večírků a večerních meditací svým interpretačním uměním, jednak nácvikem sborového zpěvu dětí i mládeže.

Ukázky z pozůstalosti bratra faráře Heryána byly uvedeny krátkou úvahou na text Zj 22,16 („Já jsem... hvězda jasná a jitrní“), pronesenou v roce 1951 v SEKu. Tato promluva jako by předznamenávala celoživotní zaměření bratra faráře na Ježíše Krista jako základ křesťanské víry. Dále jsme vyslechli několik jeho meditací, čtyři básně ze souboru vytvořeného během jeho pobytu u Baltického moře v roce 1979, jeden z jeho četných překladů – modlitbu Rudolfa Bohrena, a nakonec jednu z jeho modliteb. Program byl obohacen osobní vzpomínkou bratra Jaroslava Marka.

Z toho, co v Blahoslavově domě toho odpoledne zaznělo, alespoň dvě ukázky – jedna z meditací bratra faráře Heryána a jeho překlad Bohrenovy modlitby:

Každému platí Boží láska,
i obklopenému tmou utrpení a viny,
i tomu, kdo žije v jasu, ale sám vrhá stín nebo stín v sobě nosí.

Nikdo není vyloučen z Božího slitování.
Není stínu, který by neprozářilo světlo,
není viny, kterou by nepohltil jas.
Celý svět je milován
a není místečka, kde by tě nepotkala Boží láska.
Někdy přichází z nečekané strany, ale vždy shora.

Tak Bůh miloval...
že měl na vybranou
a zvolil svět.

Modlitba Rudolfa Bohrena

Hana Dvořáková

Slunce z Nazarétu pronikni mraky
zasviť mi dnes
Slunce z Nazarétu
nezapadej
Přichází noc a myšlenky vstávají

Slunce z Nazarétu
sviť ve mně
i pro toho kdo mne uráží
i pro toho kdo mě podráždí

Sviť slunce z Nazarétu
i tomu kdo mne nenávidí

Slunce z Nazarétu vstávej...

společenská kronika

Brno I

1.11.	Tomáš Bažant	80 let
1.11.	Dagmar Novotná	91 let
1.11.	Daniel Kocián	10 let
1.11.	Věra Pospíšilová	75 let
2.11.	Zdenka Marková	91 let
2.11.	Marie Bednářová	86 let
3.11.	Vlastimila Kejdušová	81 let
5.11.	Olga Trampotová	20 let
7.11.	Milada Luklová	82 let
9.11.	Marie Šimová	91 let
13.11.	Stanislav Crha	85 let
14.11.	Milan Ptáček	83 let
16.11.	Pavel Kubovic	30 let
19.11.	Vladimír Ptáček	81 let
19.11.	Jan Patočka	50 let
22.11.	Ivana Marešová	50 let
25.11.	Emil Knesl	92 let
29.11.	Jitka Šutrová	80 let
29.11.	Josef Macocha	70 let
30.11.	Milada Kelblová	82 let

Pokřtěn byl:

3.10. Aram Hulc, 2003

Rozloučili jsme se:

2.9. Milada Rotscheinová, * 1922

27.9. Libuše Burešová, * 1930

Brno II

3.11.	Jana Vláčilová	70 let
10.11.	Hilda Fojtlová	84 let
10.11.	Jiřina Folwarczná	77 let
11.11.	Libuše Pokorná	79 let
11.11.	Blahoslav Vaňa	79 let
11.11.	Vlastimila Petráňová	84 let
13.11.	Drahomíra Kafková	70 let
15.11.	Miloslav Koutný	80 let
17.11.	Ivan Fleischer	79 let
17.11.	Věra Skřepská	83 let
19.11.	Milada Wurmová	82 let
20.11.	Blanka Matyášová	81 let
21.11.	Bohuslava Krystíková	84 let
23.11.	Jaroslav Hudec	95 let
23.11.	Blažena Vašíková	82 let
26.11.	Miloslav Petráček	79 let
27.11.	Vlasta Kovářová	83 let
27.11.	Jan Kružík	77 let

Rozloučili jsme se:

21.9. Marta Mikulášková (nar.1909)

Heslo měsíce podle Hesel Jednoty bratrské

listopad 2004

Toto praví Hospodin: Dodržujte právo, jednejte spravedlivě, protože má spása se už přiblížila, už se zjevuje má spravedlnost. Izaiáš 56,1

Všem sborům

Českobratrské církve evangelické

V Praze 13. října 2004

Č.j. 3154/04

Milé sestry, milí bratři v Kristu,

5.–6. listopadu 2004 se budou konat volby do krajských zastupitelstev, v některých regionech i volby do Senátu Parlamentu ČR.

Pro občany to kromě práva volit znamená povinnost seznámit se s kandidátkami, vybatvit se trpělivostí při čtení velmi podobných nebo skoro stejných volebních materiálů. To někdy přináší smutek, že mnohé nejde, jak by mělo a jak bychom si přáli, i málo nadějně ohlédnutí na minulé předvolební sliby. Někdy nám připadá, že voleb je mnoho a na stavu naší politiky se stejně nic nemění.

Před více než třiceti lety, na počátku „normalizace“, byl jeden farář naší církve souzen a vězněn za výzvu, aby občané volby nepodceňovali a odpovědně vážili, komu a čemu dají svůj hlas. Tato aktivita stála našeho bratra místo faráře i svobodu. Někdy politikové nezáměrně o volby vítají.

Synodní rada sdílí vděčnost, že svobodné volby dnes patří k občanskému životu v naší zemi. Máme naději, že je koho volit, že volební nabídka je pestrá a obsahuje i velmi kvalitní možnosti. Dosavadní život i práce některých kandidátů budí důvěru v posílení opravdové politiky, bez politikaření a pouhého zájmu o „technologii moci“. Ani politické práci nejsou uzavřeny takové hodnoty jako spravedlnost, moudrost, lidská slušnost, osobní statečnost a nesobectví.

Jako křesťané jsme slyšeli z Písma, že právo a spravedlnost mezi lidmi, solidarita s potřebnými, odpor proti zlu, lži a nenávisti i péče o celé stvoření patří k povolání každého z nás. Jsme tak vyzváni k otevřenosti občanskému životu i ke spoluodpovědnosti za něj.

Bůh ať vede moudrost i volební rozhodnutí všech nás.

Synodní rada Českobratrské církve evangelické

Joel Ruml, Mahulena Čejková, Pavel Klinecký Miloš Rejchrt,
Pavel Stolař, Pavel Prosek

Fronta na Anselma Grüna

Nabírání doušek duchovního slunce nám umožnila třídní návštěva nejpřednějšího autora duchovní literatury, benediktina Anselma Grüna.

V Brně se zastavil krátce po realizaci rozhovorů v Českém rozhlase, Proglasu a Křesťanském týdeníku. Jeho poselství bylo namířeno do Brna. Zklidňující atmosféra v biskupském gymnáziu, lačná po zniternění duše, byla znamením času rozbíhajícího se za hodnotami a smyslem života zakotveného v Bohu, nalezením své pravé podstaty vymaněním se z otroctví konzumního materialismu a strašáku tržní ekonomiky. Po páteční přednášce následovala sobotní rekolekce s názvem „Putování po ostří nože“ (zvukový záznam vydalo Karmelitánské nakladatelství). Vysluhování bohoslužby A. Grünem v chrámě sv. Jakuba otevřelo duchovní průnik do vyšších dimenzí života, kdy stovky věřících lačnely po božím oslovení a požeňání.

A kdo je Anselm Grün? Člen benediktinského řádu (narozen 1945) je vyhledávaným duchovním učitelem v propastných zlomech současnosti. Hloubkou spirituality navazuje na tradici prvních apoštolů, pouštních otců a mystiku reformovaných mnišských řádů, přesahujících dogmatický kánon oficiální katolické církve dynamikou živé víry proti středověké statické a obřadnictví. Aby přiblížil duchovní hloubky současnému světu a oslovil ho, používá Grün hlubinné psychologie.

Na otázku jaký význam má pro současnost benediktinské mnišství odpovídá, že členové řádu směřují od osamění v plnosti víry ke sdílení společenství, jemuž se z moci Boží milosti stávají požeňáním. Konkrétněji vyjádřeno: při hledání nových, oslovujících forem učení mistra Nazaretského využívají benediktini především meditaci ve formě skupinové dynamiky, kdy se křesťanská spiritualita setkává s duchovní psychologií zejména C.G. Junga a Emanuela Frankla s přihlédnutím i k buddhistickému mnišství. Přínosem hledání nových forem je úsilí o spolupráci religiozity s psychologií.

Publikace A. Grüna přispívají k duchovnímu otevírání nitra duchovním rovinám (stupňům). Poskytují metodu, jak si počínat na cestě k Bohu překonáváním nižšího, sobeckého já. Pro informaci jmenují názvy některých z jeho mnoha publikací přeložených do češtiny: Duchovní terapie a křesťanské tradice, Spiritualita zdola (aneb jak překročit svůj vlastní stín, vězíci v podvědomí), Každý má svého anděla, Tvé jméno v knize života, Obrazy proměnění vlastního nitra.

Jeho duchovní dílo nemá popisný charakter, leč je výrazem vnitřních zkušeností hledání a nalezení Boha a jeho darů. Duchovní cvičení A. Grüna přivedla mnohé hledající k duchovnímu zamyšlení až prozíření na christologickou duchovní dimenzi, kdy východiskem vyrovnaného vztahu k Bohu i lidem je především smíření se sebou samým, se svými slabostmi a stinnými stránkami, a hluboká důvěra v Boží shovívavost a milosrdenství.

Německý benediktin podepisoval své knihy před knihkupectvím Cesta, kde bylo možné spatřit uctyhodnou frontu zájemců, čekajících na podpis duchovního mistra s nadějným úsměvem.

Prof. Miluše Šubartová

Hlasování pomocí SMS

Diakonie ČCE, středisko v Plzni připravila projekt „Vybudování tréninkové kavárny-čajovny KaČa pro osoby s mentálním postižením“, prostřednictvím kterého usilujeme o rekonstrukci a vybavení prostor pro tréninkovou Kavárnu-Čajovnu (celkové náklady – 5 000 000 Kč). Smyslem takového místa bude aktivizovat osoby s mentálním postižením, podporovat a obnovovat jejich klíčové kompetence, schopnosti a návyky pro částečné či úplné začlenění do společnosti a na trh práce.

Kavárna-čajovna KaČa poskytne cílové skupině lidí s mentálním postižením prostor pro pracovní rehabilitaci směřující k samostatnému a plnohodnotnému způsobu života. Kavárna-čajovna se tak stane prvním oficiálním místem v Plzni pro setkávání lidí s postižením a populace bez postižení.

Projekt bude financován z dotace Evropské unie, ale jednou z hlavních podmínek je 10% spoluúčast realizátora projektu. Následně Evropská unie doplatí zbylých 90%. Pro nás to znamená zajistit 500 000 Kč.

V rámci grantového řízení plzeňského Prazdroje byl náš projekt doporučen Radou reprezentantů Plzeňského Prazdroje k posouzení občanů v tzv. Občanské volbě. Obracíme se na Vás s prosbou o podporu našeho projektu a prosíme o zvážení možnosti ohlásit naši prosbu při nedělním sborovém shromáždění. V obálce jsou přiloženy barevné propagační lístečky a jeden MUSTR, pro případ nedostatku a možnosti nakopírovat další.

Podporu můžete vyjádřit posláním SMS zprávy a velmi tím napomoci realizaci projektu. Posláním SMS zprávy v hodnotě 3,- Kč přidělíte našemu projektu 1 hlas. Hlasy občanů, kteří daný projekt SMS zprávou podpoří, budou sečteny a ten nejúspěšnější pak bude finančně ohodnocen, max. 500 000 Kč.

Hlasovat lze do 12. 11. 2004. Z každého mobilního telefonu lze hlasovat jen jednou. Za posláni SMS zprávy Vám předem děkujeme.

S úctou a požehnáním do dalších dnů zaměstnanci Diakonie ČCE v Plzni.

Tvar SMS zpráv:

HLAmezeraOVPmezeraZmezera5 (příklad SMS: HLA OVP Z 5)

Na telefonní číslo: 9001103

Můžete požádat o podporu i Vaše známé a přátele?

Bližší informace na www.prazdroj.cz

Roman Hajšman – 732 37 27 65, e-amíl: plzen@diakoniecece.cz

bohoslužby krok za krokem

Sborová oznámení, sbírka a přímlyvná modlitba

V liturgickém pořadu služeb Božích tvoří sborová oznámení, sbírka a přímlyvná modlitba zvláštní blok. Jde, obrazně řečeno, o prisma, hranol, který zlomí univerzální zvěst evangelia o svrchované vládě Boží, odpuštění, naději pro život a příchodu Božího království a rozloží ji do nového směru lidského společenství a mezilidských vztahů v celé jejich pestrosti.

Sbor a církev – společenství lidí. Jeden každý z něj je svébytnou osobností, která je Bohu milá a vzácná, a přece volaná do společenství, neboť právě do něj přichází Ježíš podle svého zaslíbení. Společenství, v němž se zvěstuje evangelium, společenství, které se shromažďuje k vysluhování svátostí, společenství, kde se lidé mohou vzájemně povzbudit, kde si mohou vzájemně pomoci, kde se mohou vzájemně napomenout. A zde se najednou v liturgickém pořadu otevírá prostor pro tyto služební formy, kdy se může společenství sboru či církve sdílet o všechno to, co se jej dotýká, co by mělo vzít na vědomí, co před ním stojí jako úkol, z čeho se může radovat, i co přišlo jako zarmucující, co hrozí a s čím je potřebné svést zápas jako s děním odporujícím Božímu pokoji.

K této reflexi nás v okolním světě a okolního světa v nás patří ještě dva body: sbírka a přímlyvná modlitba.

Sbírka – akt, jehož obsah se v dějinách měnil a který dnes vnímáme s otázkami. Sbírka s sebou nese stále určitý znak oběti, znak ochoty se něčeho vzdát, znak solidarity a ochoty pomoci, znak pochopení pro potřebu funkce sboru a církve, znak vděčnosti a někdy i radosti.

Ta první dvě předznamenání je lépe škrtnout. Solidarita a pomoc – dbejme na to, aby cíle a potřebné prostředky byly v rovnováze se zamýšlenými výsledky, aby šlo o pomoc efektivní. Tím nechci říci, že je nutné mít vše "pojištěné" na začátku – Boží požehnání může přidat nad očekávání, ale s tímto vědomím a prosbou je potřebné již začínat. Přiznejme si, že nejsme schopni zaštitit vše všude tam, kde vzniká potřeba. Soustředme se na to, kde je naše služba zvláštní a nezastupitelná. Funkce sboru a církve?! Jak jsme si zvykli na příjemné – státní kasa dodá, on už to někdo zařídí, někde se na to sežene nebo vyžebřá. Vezměme na vědomí, že to půjde stále hůř, až vůbec. Nezbyvá, než se sejít a říci: "Je to můj sbor, moje církev. Co od ní chci?" A když chci a chceme toto a toto, pak musíme dát dohromady tolik a tolik, a já tedy asi tak Kolik mohou dát? Vezměme domácnost, sečtème příjmy, odečtème cenu za bydlení, teplo, přiměřené ošacení a skromné jídlo. Většinou něco zbude. Kolik z toho je možné věnovat sboru? Poznámka: Vděčnost a radost – to není předplatné na reprízu. A ještě závěrečná poznámka pro ty, kteří o penězích ze sbírek rozhodují: Zacházejte s nimi dvojnásob opatrně a vydávejte z nich počet – jsou to peníze, které vám lidé ve veliké důvěře, ochotě dát a i lásce svěřili ke správě.

Přímlyvnou modlitbou se tento liturgický blok uzavírá. Přímlyváme se za dobrý výsledek toho, co se jeví jako potřebné. Nesmíme však zapomenout na to, že jediným správným směrem dění zůstává "... buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi...". Nesmíme ale také zapomenout na to, že tu jsou potřebné i naše ruce. Nejsou-li z naší neochoty, lenosti či angažovanosti k vlastnímu prospěchu k dispozici, najde si Duch svatý ruce jiné a ty naše zůstanou prázdné. Naopak, budeme-li se bez přímlyvy snažit a pracovat a pracovat a pracovat ... a nad výsledkem bude viset čím

dál větší otazník. V přímluvné modlitbě se však můžeme obrátit i tam, kam nemůžeme, buď hluboko do nitra člověka, či daleko do světa. Všude tam můžeme doufat v zachraňující moc Boží, v jejímž světle slova modlitby, většinou spojené s modlitbou Páně, vyslovujeme.

My jsme totiž tím hranolem, jímž se promítá zvěst evangelia do světa.

Jaroslav Kučera

Schůzky oddílu evangelického skautu, Pellicova 6

Děvčata od 7-11 let	každé pondělí od 16:30 do 18:30
Děvčata od 11-16 let	každé pondělí od 16:30 do 18:30 nebo každé úterý od 16:00 do 18:00
Kluci od 7-11 let	každou středu od 16: 00 do 18:00
Kluci od 11-16 let	každou středu od 16: 00 do 18:00

Případní zájemci se můžou o informace přihlásit u:

Denisa Sochorcová (Kecka), vůdkyně oddílu, tel.: 776361093, kecousek@post.cz

Tomáš Doležel (Kewin), tel.: 777583095, kewinek@seznam.cz

Ze sborů ČCE

Brno - Židenice
Jílkova 74, tel. 548 538 108

Bohoslužby - neděle v 9.00
Biblická hodina - čtvrtek v 19.00
Děti - úterý a středa v 16.00
Konfirmační cvičení - pondělí v 17.00
Mládež - úterý v 19.00
Bohoslužby v Blansku: neděle 14.00

Brno - Husovice
Netušilova 26, tel. 545 212 420

Bohoslužby - neděle v 9.00
Biblická hodina - čtvrtek v 18.00
Děti - pondělí v 18.15
Mládež - středa v 19.00
Bohoslužby v Domově pokojného stáří
v Maloměřicích

Otče náš

Zbav nás od zlého (Mt 6,13b)

Sedmou prosbou za vysvobození od zlého končí i vrcholí modlitba Páně. Zamyslíme-li se nad těmito posledními slovy, zjistíme, že jde o nejúpěnlivější prosbu, kterou Ježíš vyslovuje. Jde o nejhroživější podobu něčeho, proti čemu je člověk jako jedinec, ale i lidské společenství naprosto bezmocné. „Unde malum ?“ - odkud je zlo - toť odvěká otázka nekonečného zástupu myslitelů, hledajících na ni odpověď. Leč marně. Vždyť za každým zlem stojí neosobní síly, mající člověka ve své moci. Jsou to temné mocnosti naplňující prostor i čas našeho života. Provázejí a ohrožují člověka od počátků jeho existence. Doléhají na lidstvo v podobě neustálých válečných pohrom, přírodních kalamit, nevyčísitelných nemocí, s nimiž člověk marně bojuje. To si uvědomuje i moderní věda, která se snaží postiženému člověku pomáhat. Leč málo tu pomůže lidské nasazení, přechoťná vůle, což známe i z vlastní zkušenosti. Po staletí se našich životů dotýkají válečné konflikty, mající různé příčiny, ale i dnešní hubící rány bezohledného terorismu, někdy skrytého pod pláštěm náboženské horlivosti. Děsí nás zvyšující se užívání drog a s nimi výskyt nových nemocí, jakou je kupř. AIDS. To je ono až osudové zlé, co negativně poznamenává náš denní život.

Ať už si existenci zla vysvětlujeme jakkoli, pocítujeme, že každé zlo je spojeno, ať už přímo či nepřímou, s lidskou podstatou. Biblicky řečeno i prokázáno: život každého z nás je spojen s touto odvěkou mocí, již se posléze děsíme. Jsme spoluviníky, veškeré lidstvo je spolu vinno před Boží tváří, jak o tom čteme v Písmu: země byla porušena a naplněna nepravostí (Gen 6,11). Tak viděl Bůh odvrácení všech obyvatel světa před jeho soudem (potopou), potvrzující jeho výrok o pravém stavu člověka, jak to dosvědčuje známé slovo Žalmu 14: „všichni se odvrátili, napořád neužiteční učinění jsou, není, kdo by činil dobré, není ani jednoho.“ V tom zlém se skrývá už vina prvních lidí Adama a Evy i Kaina, vrcholící v jejich přirozené neposlušnosti Boží vůli. Jak bychom nechápali úpěnlivé prosby žalmistů, volajících k Bohu: Osvoboď mne od člověka zlého (Žalm 140). Jsme vůči náporu zla naprosto bezmocní, jak tuto fatální nekonečnou vinu přiznává apoštol Pavel, člověk cele oddaný Kristu, ve známém výroku: Nečiním dobrého, které chci, ale činím to zlé, které nechci... Bidný já člověk... (Římanům 7). Nečinme si tedy iluze o své domnělé bezúhonnosti před Bohem i lidmi, tedy i jako věřící křesťané, byť ospravedlnění. I církev je částí porušeného světa, ležícího ve zlém (1. Janova 5). Jako Ježíšovi učedníci, tak i církev je tím zlým ohrožena. Žije ve stálém pokušení odvracet se od Boha a povolovat zlému. I její vyznání bylo vystaveno za každého válečného konfliktu a v tvrdé realitě totalitních vlád zkoušce věrnosti Bohu, kdy mnozí selhávali v náporu zlé moci, která tak snadno dovedla různými hesly přesvědčit o vítězné cestě bez Boha.

Mluví-li Ježíš o zlu a vede-li nás k prosbám o ochranu před ním, pak myslí na konkrétní osobu toho Zlého, který „v pravdě nestál, neboť je od počátku lhář a otec lži“ Jeho rozkladným dílem bylo oklamání prvního člověka a popření pravdivosti Božího Slova. Výsledkem jeho díla je narušení či ztráta důvěry člověka v Boha. Ježíš

nás přistihuje v náklonnosti ke zlému. Bolí ho naše vrtkavost, odpor k Boží pravdě i náš neujasněný vztah k tomu, co on pro naše spasení v oběti svého života na kříži vykonal. Nejednou i mysl jeho učedníků byla naplněna nepochopitelnou nedůvěrou v jeho dílo záchrany. Působnost toho Zlého, Satana, se pokouší zaútočit i na duše posluchačů kázání o Božím království. Odvrací mysl člověka, aby neuvěřil slovu Božímu, které Bůh posílá (čtème Ev s. Matouše, 13.kap.). I to je jedna z příčin malého ohlasu našich kázání. I při rozkladu sborového společenství, které často provází vzájemná nedůvěra ve sboru, stojí v pozadí ten Zlý, který se pokusil se zdarem vstoupit do myslí i jednoho z dvanácti, zrádce Jidáše. Ten Zlý vstupuje i do kruhu modlitebníků, neváhá skrývat se jako Antikrist na kazatelně všech služebníků církvi, jak varoval už dánský teolog Kierkegaard. Proto i leckteré dobré úmysly bývají zmařeny zásahem toho, jehož temnost oslepuje chycené do jeho pout.

Ježíš sám prosil Otce za své učedníky (Jan 17). A jak věříme, náš Spasitel se přimlouvá i za nás, o ochranu před útoky Zlého. Tím více vítáme jeho modlitbu. Věříme, že s druhým příchodem Ježíše Krista bude všechno zlo definitivně přemoženo. Vždyť na to byl zjeven Syn Boží, aby kazil skutky ďáblovy (1.Janova 3). Tato jistota budí stálou posilou naší víry v moc modlitby a zvláště takové, kterou nás Ježíš sám naučil. Amen.

Píseň 192 – Dobře staví, kdo zná a ví

Zdeněk Navrátil

Symbol na obálce - Holubice

Holubice znamená v biblické symbolice posla míru a Božího odpuštění (srovnej příběh o Noem, Gn 8,11). Současně je symbolem Ducha svatého (Mk 3,16) a křesťanské tichosti (Mt 10,16). Ve výtvarném umění je to však symbol pohanský. Holubice na náhrobním kamenu znamená v helénistické kultuře duši, která pije z pramene paměti. Křesťanští teologové však některé pohanské symboly vykládali jako předzvěsti křesťanské víry u pohanů a pokoušeli se na ně navázat. Tak se stal obraz holubice na křesťanském hrobě vyznáním, že zemřelí vešli do věčného pokoje. Pták představuje pod vlivem řeckých představ duši, která dosáhla věčné blaženosti. Přispěla k tomu i okolnost, že např. Justin (+ 165) vykládal křest jako opakování potopy a Origenes (+ 254) mluví o jednotlivých věřících jako o holubicích. Místo olivové ratolesti nese holubice často mučednickou korunu (kruh) – jako je tomu např. na naší ukázce. O mučednících se v legendách vyprávělo, že v okamžiku smrti opustila duše jejich tělo v podobě holubice.

Jiří Gruber

bude

Hudební nešpory v Červeném kostele

Neděle 7. listopadu v 19.30

V hudebním programu uslyšíme Pěvecký sbor VUT v Brně - VOX IUVENALIS, který řídí Jan Ocetek. Zazní skladby Z. Lukáše, A. Tučapského, P. Ebena, A. Pärta a S. Rachmaninova. Z kazatelný promluví farář Jiří Gruber.

O hudební nešpory, které probíhají od loňského dubna vždy první neděli v měsíci v Červeném kostele (s výjimkou prázdnin a tři zimních měsíců) se stará skupina bratří a sester ze sboru ČCE v Husovicích a sboru Brno I: J. Klimek, V. Dadáková, V. Zikmund, L. Pospíšilová, H. Vojtišková a D. Marek. Výtěžek ze vstupného na jednotlivé koncerty byl předán kupř. Armádě spásy, Betlému v Kloboukách, Nadaci Sv. Františka, středisku Diakonie v Brně, nemocnici v Ugandě, škole na Kociance a dalším potřebným charitativním institucím. Děkujeme těm, kdo svou účastí na koncertech tyto humanitární projekty podpořili a těšíme se na zájem širšího okruhu bratří a sester z našich sborů.

Im

Diakonie hledá pečovatelku

Diakonie ČCE - středisko v Brně přijme pečovatelku pro práci v domácnostech. Nástup podle dohody. Podrobnější informace podá ředitelka E. Soběslavská nebo její zástupkyně H. Prchalová. Kontakt: Hrnčířská 27, 602 00 Brno, tel. 549 242 279; e-mail: brno@diakoniece.cz

Klub otevřených dveří

- 4. 11. Zahrada zavlažená – potěšení od Bohunky Horské
- 11. 11. Co poslouchají mé děti – nápady na přírůstky do domácí diskotéky
- 18. 11. Ženy ve Starém zákoně II – pokračování s farářem J. Malým
- 25. 11. Zůstávám s Hospodinem – nemít partnera neznamená ztratit smysl života

Milí příznivci Klubu otevřených dveří, vzhledem ke stavebním úpravám na faře konají se setkání Klubu až do odvolání v náhradních prostorách, na faře u sv. Jakuba, ve stejném čase - čtvrtek 9.30–12.00. Budete vítáni.

Křesťanský magazín z Brna v listopadu

ČT I neděle 7.11. ve 13.25; ČT II úterý 9.11. v 9.35

V úvodu prvního listopadového vydání Křesťanského magazínu představíme Petra Franka, trpícího od svých 20 let závažnou nemocí, která u něj zapříčinila ochabování svalstva. I přesto je Petr Frank plný životního optimismu a víry. Dále přineseme reportáž ze zahájení procesu svatořečení blahoslaveného Hroznaty, patrona nespravedlivě stíhaných a vězněných, a také navštívíme nové duchovní centrum na brněnském sídlišti Lesná. Na závěr budou opět připraveny Zprávy z Vatikánu a katolického světa. Pořadem provází Petra Oppeltová.

koutek pro mládež

Jak to dělají kosmonauti, vím co dělají pionýři, vím co dělají skauti...

Víte opravdu co dělají skauti, jak zpívá Marek Eben v jedné písničce?

Tento rok si 70. brněnský oddíl vybral místo pro táboření v Orlických horách nedaleko Zábřehu na Moravě, zvané Jedlí, a od 3. do 23. července jsme zde strávili tři týdny. Byli jsme zcela odříznuti od civilizace. Žádná elektřina nebo dokonce snad televize. Ani signál zde nebyl příliš silný. Jednou za tři dny jsme udělali veliký nákup autem, jinak jsme si každý den chodili pro vodu asi kilometr od tábora, vařili si sami, sami si postavili naše přechodné bydliště a každý přidal ruku k dílu, aby se nám tam dobře bydlelo.

Vedoucí měli pečlivě připravený program, aby se nám svěřené děti nenudily a každý den měl svůj řád. Po dobu celého tábora se hrává jedna velká, tzv. celotáborová hra a každý den ta hra má jednu etapu. Pětičlenné družinky mezi sebou soupeří, aby byly co nejlepší. A předposlední den tábora je připravena hra o poklad, jak my říkáme – „pokladovka“. Nebojte se, každé dítě, ať skončí první nebo poslední, dostane cenu. Ani byste nevěřili, jaké srandy si člověk při hrách užije. Jsou tady ovšem také emoce, pocity křivdy, někdy i slzy, ale i přesto se vždy vše v dobré obrátí.

Ale abyste si nemysleli, že si děti pořád jen hrají, tak zde jsou i programy takové, abychom vaše děti něco naučili. Třeba se učíme různě poznávat přírodu, překonávat lanové překážky, pracovat se dřevem, učíme se zdravotědě a mnoha jiným věcem, které by se mohly člověku v životě hodit. Také se je snažíme učit pravdě, poslušnosti, trochu i pracovitosti – ale hlavně aby měli všechny lidičky kolem sebe rádi a chovali se k nim pěkně.

Každý den máme svoji pobožnost a každou neděli chodíme do kostela. Letos byl našemu tábořišti nejbližší katolický kostel, tak jsme chodili do něho, přestože jsme evangelický oddíl. Nedílnou součástí každého dne je také ranní vyvěšení české vlajky, při němž se zpívá junácká hymna, a večerní spouštění vlajky, při němž se zpívá večerka.

Na táboře se i sportuje. Jako každý rok si postavíme fotbalové a volejbalové hřiště, a už se tu rázem honí za míčem spousta lidí. Mezi další naše oblíbené hry patří i baseball, ringo, fris-bee a nově i lakros (to je stará indiánská hra, která se hraje s pálkami, do nichž se chytá míček a má se dopravit do soupeřovy branky v podobě trojnožky).

Naše děti učíme také statečnosti a sebepřekonání každodenními nočními hlídkami, aby byl náš tábor v bezpečí. V případě cizího elementu v táboře má každý hlídač povinnost vzbudit celý tábor a chytit, případně vystrašit záškodníka, aby se už na naše tábořiště neopovážil.

Závěrem bych chtěl říct, že jestli nevíte co s vašimi dětmi a chcete, aby z nich nevyrostli vandalové a výtržníci – zkuste je dát právě k nám. Rozhodně je k vandalství nepovedeme. Pokud vás tento článek něčím zaujal a uvažujete o tom, že nám vaši ratolest, případně ratolesti, svěříte, přiveďte je mezi nás, rádi je uvidíme a vezmeme mezi sebe. Scházíme se na Pellicově 6 za Betlémským kostelem, podrobný rozpis je v tomto čísle Setkávání.

Tomáš Doležel

ze staršovstva

Brno I

V úvodu schůze byl schválen program bohoslužeb do konce roku. Sborům, s kterými jsme v září konali společné ekumenické bohoslužby, bude zaslán dopis s návrhem, zda by přivítali, aby se příští rok konalo i společné vysluhování večeře Páně. Byl pozván bratr prof. Petr Pokorný, který přijde kázat a přednášet v neděli 13. února 2005. Do prvního ročníku konfirmandů se přihlásilo 9 mladých lidí. Druhý ročník tvoří tři děvčata v Rychmanově. Společné soustředění je plánováno 22.-24. října na Blažkově. Na další ročník uvedení do křesťanské víry přišlo 10 zájemců, kteří se chtějí dozvědět více o naší církvi. Staršovstvo schválilo rozpočet nákladů na přestavbu sborových místností ve výši 2,5 milionu s tím, že v roce 2004 budou provedeny práce v hodnotě cca 1,8 milionu a ostatní dle finančních možností v příštím roce. Dostali jsme vyrozumění, že jako náhrada za zvony odebrané za války z Rychmanova a z Brna dostaneme ze Švýcarska 2000 Euro, které budou použity na opravy budov, z nichž byly zvony odcizeny. Nájemní smlouva se sborem CB Betanie ohledně užívání Betlémského kostela byla prodloužen o dva roky. Staršovstvo podpořilo žádost člena sboru bratra Jana Černého, aby byl zapsán do seznamu bohoslovců. Bratr Martin Grombřík, presbyter našeho sboru, nastoupil do ročního vikariátu ve sboru v Boskovicích. Bude zakoupeno 300 chrámových zpěvníků za zlevněnou cenu.

Jiří Gruber

Brno II

Článek 51 v dokumentu předkládaném jako schválený návrh ústavy Evropské unie stojí za to, aby o něm staršovstvo sboru přijalo (byť aspoň stručnou) informaci, s krátkou úvahou, co by mohla znamenat případná ratifikace evropské ústavy s tímto článkem, i co by mohlo znamenat její odmítnutí. Věnovali jsme se tomu proto v říjnové schůzi hned po úvodu. Vzápětí následovala běžná zpráva o dění ve sboru. Soustředila se tentokrát na sborové odpoledne uspořádané v neděli 10. října, na jeho průběh a okolnosti, které je doprovázely. (Zmínku o odpoledni přináší toto číslo časopisu na jiném místě.)

Zdárné dokončení prací na opravách průjezdu Blahoslavova domu (kdo sem vstoupí z ulice, přesvědčí se, že úprava průchodu do kostela se skutečně podařila) má jeden prokazatelně nepříznivý důsledek – zvýšení výdajů za opravy domu, které sbor musel přijmout. Očekávané výdaje při opravě střechy kostela představují výrazné omezení prostředků, které bychom rádi poskytli k vylepšení vzhledu i kvality prostředí Blahoslavova domu. Přesto staršovstvo zůstává u rozhodnutí pořídit ke vstupu do kostela jednoduché zařízení, které by umožnilo bezbariérový přístup – jak lidem pohybujícím se na vozíku, tak případně i rodičům s kočárkem.

Je dobře, že v listopadu přivítáme v Blahoslavově domě hosty. První listopadovou neděli v rámci pravidelných setkání s evangelickou farností a.v. ve Vídni bude naším hostem a kazatelem farář Werner Geißelbrecht z vídeňského městského evangelického kostela. O necelý týden později (pravděpodobně) bude Blahoslavův dům hostit účastníky seniorátního konventu.

Jaroslav Vitek
